

kangro howi peält, Tõnnismäel, wet toma. Kaewo sisse wadates näggi tüdruf wet otsego kewad. Kui ta õmbrit tahtis üllestom-bada, siis läks kook katti ja õmber wee sisse. Tüdruf kutsus kangro selli ja pallus tedda õmbrit kaewust wälja tua. Se panni ühhe tuggewa latti kaewusse püsti ja laskis en-nast latti möda sisse. Agga kui ta alles pole tee peäl alla minnemas olli, aias ta käd ja jallad laiale, kuffus wette, ilma et üht san-na olleks lausnud, ja jäi senna paika. Kui ta perremees sedda kulis, siis arwas ta, et sell koggematta sisse kuffund ja ärrauppund, egga teadnud keddagi pahha armada, waid piddi agga sedda püsti pandud latti möda alla minnema selli appi ja õmbrit wälja to-ma. Kui temmagi pole tee peäle sai, aias ka käd ja jallad laiale, ja kuffus nendasam-moti ilma sanna lausumatta wette, kui tem-ma sell. Kolmas, kes alla piddi minnema, olli üks worimees. Se olli targem: siddus kõie ennese ümber, kaskis teisi, kes senna kofko tulnud, ennast alla laska, ja kui wae-

wa piddi nähha ollema, siis ennast üllestom-bada. Kui temmagi kesket kaewut sai, sir-rutas ka teiste wiisi kassi ja jalgo, egga sa-nud sannagi räkida; agga teised tombasid tedda taggasi, — ja ta olli jo pool-surnud. Targa arstide ja rohtude läbbi toibus tem-ma seddawäärt, et ta agga waewalt ennese kätte ja jalgade wälja sirrutamisest ni paljo wois arro anda: et kui ta keskpaika kaewut sanud, et temma filmade ees olnud, nago olleks se kaew täis tulleswa ello waimusid ol-nud, ja temma jallad ni raskeks läinud, na-go olleks nende otsas kes teab mitto leisikast raskest olnud, ja et keif temma ihho rammo forraga nenda ärralõpnud, et ta mitte ühte liget polle joudnud ligutada. Kolmandamal päwal pärrast asja räkimist jättis ta keigiga jummalaga ja surri.

Siina kohhus tahtis sedda asja läbbi kat-suda, mis waimud need siis peaksid ollema, mis se innimenne ennast ütles näinud olle-wad, kui ka sedda wee-keemist, mis se tüdruf tunnistas, ja laskis mitmesuggusid linda ja